

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Jofre Llombart

'Ubi est' Catalunya?

Durant molts anys, i a causa d'un allargament del tema i una limitació de l'originalitat, molts articulistes hem tingut la

temptació, a vegades executada, de titular amb el llatínisme tòpic de "Catalunya, *quo vadis?*" per així subratllar la sensació de desorientació que a vegades pot haver acompanyat el procés. Veient, i sobretot escoltant, les propostes electorals que els principals partits espanyols tenen per a Catalunya, més que preguntar cap a on va el país, la pregunta és si realment hi és. El PP vol que s'apliqui el 155 com a mesura temporal però que, de manera estructural, a la Generalitat se li retirin competències tan centrals com els Mossos d'Esquadra. Ciutadans hi està d'acord i hi afegeix una altra proposta: que tots els partits que no arribin al 3% dels vots del conjunt estatal no tinguin dret a representació al Congrés. Si això s'hagués aplicat el 2016, ara mateix no hi serien ni els 9 diputats d'ERC ni els 8 del PDeCAT. Més d'un milió de catalans,

Els socialistes han descobert que si simulen que no veuen l'elefant català que tenen dins de l'habitació, les enquestes els són favorables

silenciats. Vox puja l'aposta i a tot això hi suma la detenció de Quim Torra. Aquestes són les idees estrella d'aquests partits per a Catalunya. I el PSOE? Just el contrari. La paraula Catalunya no apareix al programa electoral, i el que més s'hi assembla és un que diu: "Ens comprometem a seguir construint l'Espanya de les Autonomies. Enfortim el model autonòmic com a instrument fonamental de reconeixement de la singularitat i les opcions polítiques pròpies de cada comunitat autònoma." Una frase que val tant per a Múrcia com per a Catalunya. Els socialistes han descobert que si simulen que no veuen l'elefant català que tenen dins de l'habitació, les enquestes els resulten favorables. Si a això hi afegim que Podem sí que s'ha atrevit a contemplar un referèndum, el resultat és que, entre l'exercici al dret d'autodeterminació i la supressió de l'autogovern, el PSOE queda aparentment centrat. Encara que per arribar a aquest estadi somiat per tots els estratèges s'hagi de fer desaparèixer el principal problema que té l'estat que vas a governar.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

Jenn Díaz, l'“eixamplada”

Mai no m'hauria imaginat assistir a la presentació d'un llibre l'autor del qual fos absent pel motiu de trobar-se tancat a la presó. Aquestes coses no podien passar al meu país. El llibre es titula *Esperança i llibertat*. L'autor, Raül Romeva. La presentació, a la llibreria Buc de Llibres de Mataró, va anar a càrrec de la diputada al Parlament Jenn Díaz. Havia assistit a la presentació de llibres de Jenn Díaz, escriptora delicada de contes i novel·les. Mai no me l'hauria imaginat fent de pigall d'un pres. Ha abandonat momentàniament l'escriptura per dedicar-se a la política: "No podia dir que no després de defensar que les dones s'hi havien de comprometre activament." No calculava que la labor parlamentària comportaria la divulgació del llibre que ha escrit el company de formació, ERC. Jenn Díaz és del Baix Llobregat. Els seus avis van venir d'Extremadura i Andalusia. La família mira d'entendre que la Jenn s'hagi fet independentista. Alguns s'hi acosten. El seu pare, que no havia votat mai, ho va fer per primer cop en la consulta del 9-N, per ràbia davant la

“Va pels llocs presentant el llibre que Raül Romeva ha escrit a la presó

prohibició. "Si puc eixamplar la base amb la parentela ho haig d'aconseguir amb els amics, amb els coneguts, tots del Baix Llobregat; jo mateixa soc una *eixamplada*." La presentació del llibre de Raül Romeva va en aquesta direcció. Ara es traduirà al castellà. "Ja estic esperant presentar-lo pels llocs d'Espanya on em cridin." Romeva és nascut a Madrid. Els funcionaris de presons se n'estranyaven quan feien els tràmits d'ingrés. "Espanya ha d'entendre que parlem de democràcia, de república o de valors republicans." El candor de Jenn Díaz pot ser molt poderós. O pot ser una eina complemen-

tària de propagació de l'ideari que defensa. "El primer d'octubre em va tocar votar en un col·legi de Sant Andreu de la Barca proper a la major caserna de la Guàrdia Civil de Catalunya. No estava pas sola."

A l'entrada ens han donat un paper amb el dibuix que il·lustra la portada del llibre, fet pel mateix Romeva. S'hi veu ell brandant una flor per entre les reixes. Diu: "Mirada llarga, verb serè, mà estesa, cap alt." Al marge hi ha una salutació manuscrita del mateix Romeva i d'Oriol Junqueras, company de partit i aflicció. La de Junqueras: "A la gent de Mataró us vull agrair la vostra feina i animar-vos a treballar per construir un nou país per a tothom i una ciutat republicana i de progrés. Salut i llibertat!" La de Romeva acota "la gent": "A les amigues i amics d'ERC de Mataró, amb afecte i agraïment." Entre el públic, efectivament, només hi ha militants o simpatitzants locals del partit dels dos homes. Els altres que també tenen gent a la presó, no se senten preocupats? Aquesta indiferència, també detectable en sentit contrari, és penosament molt més imaginable.